

Startside > ... > Familieretlige Forhold Og Arv > Arv > Arv > Latvia

Arv

 Letland

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Dette faktablad er udarbejdet i samarbejde med [Sammenslutningen af Notarer i Den Europæiske Union \(CNUE\)](#).

1 Hvordan udarbejdes en dødsbodusposition (testamente, fælles testamente, arveaftale)?

I henhold til artikel 418 i civillovbogen (*Civillikums*) er et testamente en ensidig instruktion, som en person udfærdiger til brug efter sin død, og som vedrører alle vedkommendes aktiver, en del af disse aktiver eller enkelte effekter eller rettigheder. I henhold til artikel 420 i civillovbogen kan enhver oprette et testamente, undtagen mindreårige. Mindreårige, der er fyldt 16 år, kan oprette et testamente over deres uafhængige aktiver (artikel 195 i civillovbogen). Personer under værgemål kan også oprette testamente. I henhold til artikel 421 i civillovbogen kan personer, der er ude af stand til at give udtryk for deres hensigter, dog ikke oprette testamente.

I civillovbogen bestemmes det, at testamenter som følge af deres form enten er offentlige eller private.

Offentlige testamenter oprettes enten ved en notar eller ved en familiedomstol. Et offentligt testamente skal oprettes i testators nærvær. Som originalen af et offentligt testamente betragtes det eksemplar, der indføres i aktregistret hos en notar eller en konsul, eller i registret over testamenter ved en familiedomstol. Testator får en kopi af testamentet, når originalen er underskrevet.

For private testamenter gælder det i henhold til artikel 445 og 446 i civillovbogen, at et sådant testamente kun er gyldigt, hvis der er vished for, at det er udarbejdet af testator, og at det korrekt gengiver vedkommendes sidste vilje. Private testamenter udformes på skrift. Hele testamentet skal være skriftligt og underskrevet af testator selv.

I henhold til artikel 604 i civillovbogen defineres et testamente, hvor to eller flere personer gensidigt udpeger hinanden som arvinger ved hjælp af et enkelt dokument, som et fælles testamente. Hvis indsættelsen af en person som arving i et sådant testamente imidlertid er betinget af, at indsættelsen af den anden person skal være sket og være gyldig, således at indsættelsen kun vil være gyldig eller ugyldig i kombination med den anden person, betegnes testamentet som gensidigt.

I henhold til artikel 639 i civillovbogen indgås såkaldte arveaftaler ved, at en part tildeler en anden part rettighederne til sin fremtidige arv eller en del heraf, eller ved at flere parter tildeler sådanne rettigheder til hinanden. I en arveaftale kan en part også tildele en arvelod til en anden part eller en tredjemand. En arveaftale kan ikke bruges til at udelukke en person fra at arve.

2 Skal dødsbodispositionen registreres, og i givet fald hvordan?

Hvis en dødsdisposition udformes som et offentligt dokument (notarialakt, testamente atteret af en familiedomstol), indskrives den i det offentlige testamenteregister. Dødsdispositioner, der udfærdiges som private dokumenter, registreres ikke, medmindre de overdrages til en autoriseret notar eller en familiedomstol.

3 Er der indskrænkninger i friheden til at træffe dødsbodispositioner (f.eks. tvangsarv)?

En testator kan frit træffe beslutning om fordelingen af sit bo ved vedkommendes død med den begrænsning, at personer, der er berettiget til tvangsarv, testamenteres den pågældende tvangsarv. Personer, der er berettiget til tvangsarv, har kun ret til udlægning heraf i form af et pengebeløb.

4 Hvis der ikke findes en dødsbodisposition, hvem arver så, og hvor meget?

Efter civillovbogen er ægtefæller, slægtninge og adoptivbørn arveberettigede.

Et adoptivbarn og dets slægtninge i nedstigende linje arver efter adoptanten eller dennes slægtninge. Slægtninge i nedstigende linje efter et adoptivbarn arver efter adoptivbarnet, og det samme gælder adoptanten eller dennes slægtninge. En arving, der befinder sig længere nede i arverækkefølgen, arver ikke, hvis en arving, der befinder sig højere oppe i arverækkefølgen, har givet udtryk for, at vedkommende ønsker at arve.

En ægtefælle arver sammen med en arving, der står som nummer et, to eller tre i arverækkefølgen. Når ægtefællen arver sammen med en arving, der står som nummer et i arverækkefølgen, modtager ægtefællen en arvelod svarende til barnets, hvis antallet af børn, der har givet udtryk for, at de ønsker at arve, er mindre end fire, men hvis der er fire eller flere børn, der har givet udtryk for, at de ønsker at arve, arver ægtefællen en fjerdedel. Når ægtefællen arver sammen med arvinger, der står som nummer to eller tre i arverækkefølgen, får ægtefællen halvdelen af boet. En ægtefælle får hele boet, hvis der ikke findes arvinger, der står som nummer et, to eller tre i arverækkefølgen, eller hvis disse ikke ønsker at arve.

Testators slægtninge arver i en bestemt rækkefølge, som dels er baseret på slægtskabets art og dels på graden af slægtskabet. I arverækkefølgen opdeles legale arvinger i fire klasser:

1. I den første klasse, hvor der ikke tages hensyn til slægtskabsgraden, arver alle slægtninge i nedstigende linje, hvis der ikke findes andre arveberettigede slægtninge i nedstigende linje mellem dem på den ene side og testator på den anden side.
2. I den anden klasse arver slægtninge i opstigende linje af nærmeste slægtskabsgrad til testator, og det samme gælder testators helsøskende og børn af helsøskende, der er døde forud for testator.
3. I den tredje klasse arver testators halvsøskende, og det samme gælder børn af disse halvsøskende, der er døde forud for testator.
4. I den fjerde klasse arver de resterende beslægtede i lige linje med nærmeste slægtskabsgrad uden skelnen mellem helt og delvist slægtskab.

5 Hvilken myndighed er kompetent:

5.1 i arvesager?

Autoriseret notar.

5.2 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på arven?

Autoriseret notar.

5.3 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på legatet?

Autoriseret notar.

5.4 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på tvangsarven?

Autoriseret notar.

6 En kort beskrivelse af proceduren ved dødsbobehandling i henhold til national lovgivning, herunder opløsning af boet og fordeling af aktiverne?(dette omfatter oplysninger om, hvorvidt proceduren ved dødsbobehandling indledes af retten eller en anden kompetent myndighed ex officio)

Når boet er åbnet, skal arvingen give udtryk for, om vedkommende ønsker at vedgå arven. Dette gøres ved at indgive en arveanmodning til en autoriseret notar. Den autoriserede notar indleder bobehandlingen, meddeler, at boet er åbnet, identificerer de arveberettigede og udsteder et arvebevis.

Hvis bobehandlingen sker i henhold til en dødsdisposition, skal denne indgives til en autoriseret notar, som læser den og erklærer den for værende trådt i kraft i henhold til lovgivningen. Også her skal arvingen meddele, om vedkommende ønsker at vedgå arven. Hvis der er indsat en legatar, fremgår vedkommende ligeledes af arvebeviset.

Lettisk lov giver ikke mulighed for afvikling og skifte af testators aktiver. Testator kan indføje en bestemmelse herom i dødsdispositionen, men dette er ikke almindeligt. Når den autoriserede notar har bekræftet de arveberettigede, kan arvingerne bevare boet i fælleseje eller skifte boet ved at indgå en aftale om boskifte. Hvis kun en enkelt eller nogle af arvingerne ønsker at skifte boet, mens de øvrige ikke ønsker det, kan de parter, der ønsker at skifte boet, indbringe sagen for domstolene.

Det eneste tilfælde, hvor loven giver mulighed for salg af testators aktiver, er, når der ingen arvinger er, og aktiverne erklæres for *bona vacantia* og dermed tilfalder staten. Hvis der er kreditorer, sælges boet på auktion af en autoriseret foged. Hvis der ikke er kreditorer, træffer skattemyndighederne beslutning om bortsalg af boet.

7 Hvordan og hvornår bliver en person arving eller legatar?

Efter definitionen i artikel 500 i civillovbogen er legatarer personer, der kun har fået testamenteret en enkelt effekt fra et bo og ikke hele boet eller en andel af boet, og arven kaldes en arvelod eller et legat.

Den pågældende skal indgive en arveanmodning til en autoriseret notar. Hvis der findes en dødsdisposition, skal denne også indgives til og læses af den certificerede notar. Den certificerede notar udsteder et arvebevis til arvingerne og legatarerne efter udløbet af fristen for vedgåelse af arven, som fastsættes af notaren (mindst tre måneder), eller som fremgår af civillovbogens bestemmelser (et år efter åbningen af bobehandlingen eller efter formodning om åbning af bobehandlingen).

8 Hæfter arvingerne for afdødes gæld, og i givet fald på hvilke betingelser?

I civillovbogen fastsættes det, at alle testators rettigheder og pligter overgår til arvingen, når denne vedgår arven, medmindre disse rettigheder og pligter bortfalder ved testators død. Arvinger hæfter for testators gæld, herunder med deres egen formue, hvis boet ikke kan dække gælden. En arving, der har vedgået arv og gæld på betingelse af *beneficium inventarii*, hæfter kun for testators gæld og andre krav mod testator op til boets værdi.

9 Hvilke dokumenter og/eller oplysninger kræves der sædvanligvis for at få registreret rettigheder over fast ejendom?

Arvebeviset og registreringsanmodningen indgives til matrikelregistret.

9.1 Er det obligatorisk at udpege en bobestyrer eller obligatorisk efter anmodning? Hvis det er obligatorisk eller obligatorisk efter anmodning, hvilke foranstaltninger skal der så træffes?

Følgende personer kan udpeges:

- En kurator for boet – efter åbning af bobehandlingen. Efter anmodning fra arvingerne eller i visse tilfælde i henhold til loven (f.eks. når boet er kraftigt gældstynget, der ikke er nogen arvinger, eller man ikke kan komme i kontakt med dem osv.), fastsættes forvaltningen af boet af en autoriseret notar i et særligt dokument, der indgives til en familiedomstol med henblik på beskikkelse af en kurator.
- En eksekutor for testamentet – dette sker, mens testator stadig lever, i forbindelse med oprettelse af testamentet.

9.2 Hvem har beføjelse til at realisere dispositionen og/eller til at bestyre boet?

Når et testamente får retsvirkning, udpeges den eksekutor for testamentet, som enten er indsat i selve testamentet eller ved en anden særlig klausul, som bobestyrer. Hvis der ikke er indsat en eksekutor, udpeges en af de arvinger, der er indsat i testamentet, som bobestyrer. Hvis der ikke er indsat nogen arvinger i testamentet, beskikker en familiedomstol en kurator til at bestyre boet i henhold til en beslutning truffet af en autoriseret notar.

9.3 Hvilke beføjelser har en bobestyrer?

En eksekutors retlige status og grænserne for vedkommendes rettigheder og pligter fastlægges i testamentet og er et udtryk for testators vilje. Hvis der ikke foreligger yderligere instrukser fra testator, skal eksekutor blot sikre, at testators sidste vilje respekteres og gennemføres, og sørge for, at boet gøres op og fordeles mellem arvingerne og legatarerne i det nødvendige omfang.

Kuratorer for et bo handler uafhængigt, når de bestyrer og repræsenterer boet, og på boets vegne. Kuratorer bestyrer et bo med samme omhu, som de ville forvalte deres egne midler. I den periode, hvor de bestyrer boet, indsender kuratorerne årlige opgørelser til familiedomstolen, og når boet er blevet fordelt mellem arvingerne, eller når kuratorperioden udløber af andre årsager, indsender de en endelig opgørelse. Funktionen som kurator og kurators ret til at handle på boets vegne udløber, når en notar udsteder et arvebevis.

10 Hvilke dokumenter udstedes der i henhold til national lovgivning typisk under dødsbobehandlingen eller ved dens afslutning for at dokumentere de arveberettigedes status og rettigheder? Har de særlig beviskraft?

En autoriseret notar udsteder et arvebevis i form af en notarialakt. Lovligheden af en notarialakt kan ikke anfægtes. Den kan dog anfægtes ved et særskilt søgsmål.

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

Sidste opdatering: 06/02/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke

gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.